

Η δύναμη του καλού λόγου (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 31, 2018

«Και παράγων ο Ιησούς εκείθεν είδεν άνθρωπον καθήμενον επί το τελώνιον, Ματθαίου λεγόμενον, και λέγει αυτώ· ακολούθει μοι. Και αναστάς ηκολούθησεν αυτώ» (Ματθ. 9:9).

Ποιος ήταν αυτός ο Ματθαίος, ο οποίος στη συνέχεια έγινε μεγάλος απόστολος και ευαγγελιστής; Ήταν τελώνης και μάζευε φόρους. Ο λαός μισούσε τους τελώνες και τους θεωρούσε αμαρτωλούς, διότι έκαναν πολλές αδικίες προσπαθώντας να κερδίσουν περισσότερα χρήματα για τον εαυτό τους. Και αυτόν τον άνθρωπο, που όλοι τον θεωρούσαν άθλιο και τον αποστρέφονταν, ο Κύριος τον καλεί και του λέει: «Ακολούθει μοι».

Μόνο δύο λέξεις, και αυτές έκαναν επανάσταση στην ψυχή του τελώνη. Σηκώθηκε αμέσως, έριξε κάτω τα χρήματά του και ακολούθησε τον Χριστό.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι το κάλεσμα του Χριστού μπορεί να προκαλέσει στην ψυχή του ανθρώπου επανάσταση. Στους βίους των αγίων υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανθρώπων, οι οποίοι επέστρεψαν στον Χριστό μετά από έναν λόγο του Ευαγγελίου. Από την πείρα μου γνωρίζω ότι **ένας καλός λόγος μπορεί να συνταράξει την ψυχή του αμαρτωλού**, όπως συντάραξε την ψυχή του τελώνη Ματθαίου. Άνθρωποι πνιγμένοι στην αμαρτία, κλέφτες, ληστές και φονιάδες, όταν τους λες έναν καλό λόγο και **τους δείχνεις την αγάπη σου**, τη συγκατάβαση και τον σεβασμό στο πρόσωπό τους, συγκινούνται πάρα πολύ.

Και εμείς οι αμαρτωλοί, αδύναμοι και ασήμαντοι άνθρωποι με έναν λόγο αγάπης και σεβασμού μπορούμε να συγκινούμε και να συνταράζουμε τις καρδιές των αμαρτωλών, όπως ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Να το θυμόμαστε και **ποτέ να μην κατακρίνουμε τους αμαρτωλούς, να μην τους στιγματίζουμε, αλλά να τους φερόμαστε με αγάπη, δείχνοντας σεβασμό στο πρόσωπό τους**, αν και οι ίδιοι δεν το σέβονται και το έχουν καταπατήσει.

«Και εγένετο αυτού ανακειμένου εν τη οικία, και ιδού πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνανέκειντο τω Ιησού και τοις μαθηταίς αυτού. Και ιδόντες οι Φαρισαίοι είπον τοις μαθηταίς αυτού· διατί μετά των τελωνών και αμαρτωλών εσθίει ο διδάσκαλος υμών; Ο δε Ιησούς ακούσας είπεν αυτοίς· ου χρείαν έχουσιν οι

ισχύοντες ιατρού, αλλ' οι κακώς έχοντες. Πορευθέντες δε μάθετε τι εστίν έλεον θέλω και ου θυσίαν. Ου γαρ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλ' αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Ματθ. 9:10-13).

Οι φαρισαίοι αγανακτούσαν για το ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός συναναστρεφόταν με τους αμαρτωλούς, τις πόρνες και τους τελώνες. Περιφρονούσαν αυτούς τους ανθρώπους και θεωρούσαν ακαθαρσία να επικοινωνούν μαζί τους. Ποτέ δεν τους μιλούσαν, αλλά τους κακολογούσαν και τους κατέκριναν για τη συμπεριφορά τους.

Ξέρουμε ότι οι πόρνες έπλεναν τα πόδια του Κυρίου Ιησού και τα σκούπιζαν με τα μαλλιά τους. Ποτέ δεν έχουν ακούσει απ' Αυτόν κανένα λόγο επιπληκτικό. Τις συγχωρούσε και τις έλεγε: *«Πορεύου και από του νυν μηκέτι αμάρτανε» (Ιω. 8:11).*

Οι φαρισαίοι ήταν ανίκανοι να καταλάβουν αυτή τη συμπεριφορά του Χριστού και δυσφορούσαν για τη στάση του απέναντι στους αμαρτωλούς. Αλλά ο Κύριος τους απαντούσε το εξής: *«Ου χρειαν έχουσιν οι ισχύοντες ιατρού, αλλ' οι κακώς έχοντες» (Ματθ. 9:12).* Ήλθε για να σώσει τους αμαρτωλούς. Με την αγάπη του αγκάλιαζε κάθε αμαρτωλό και ζητούσε να τον οδηγήσει στη σωτηρία. Στους φαρισαίους που του παραπονέθηκαν είπε: *«Πορευθέντες δε μάθετε τι εστίν έλεον θέλω και ου θυσίαν» (Ματθ. 9:13).* Οι γραμματείς και οι φαρισαίοι την ελπίδα της σωτηρίας τους στήριζαν στις θυσίες και τις προσευχές τους, και ο Κύριος λέει ότι δεν θέλει θυσία, αλλά έλεος, **έλεος στους αμαρτωλούς.**

Οι θυσίες χρειάζονταν στην Παλαιά Διαθήκη, διότι προεικόνιζαν τη Μόνη Θυσία που πρόσφερε ο Κύριος Ιησούς Χριστός πάνω στον Σταυρό του Γολγοθά. **Όταν δόθηκε αυτή η Θυσία οι άλλες θυσίες έχασαν τη σημασία και το νόημά τους , γι' αυτό δεν τις προσφέρουμε πια.**

Τώρα ο Κύριος δεν περιμένει θυσία αλλά έλεος. Περιμένει από μας την ευσπλαχνία σε όλους τους αμαρτωλούς και τους περιφρονημένους. Η συμπεριφορά μας προς αυτούς τους ανθρώπους να είναι ίδια μ' αυτήν που έδειξε Εκείνος. **Να μην περιφρονούμε κανέναν, κανέναν να μη θεωρούμε κατώτερο από μας .** Να βλέπουμε τις δικές μας αμαρτίες και όχι των άλλων, να αποκτήσουμε την ταπείνωση και την πραότητα, μιμούμενοι τη δική Του ταπείνωση και πραότητα. Να αγαπάμε και να ευεργετούμε τους περιφρονημένους και τους ταπεινωμένους, να τους προσφέρουμε πνευματική βοήθεια, δείχνοντας ενδιαφέρον για τη σωτηρία τους.

Ο Κύριος λέει όταν κάνουμε τραπέζι να μην καλούμε ανθρώπους που μπορούν μετά να καλέσουν και εμάς στο γεύμα, αλλά τους πένητες και τους φτωχούς ρακένδυτους. Θέλει να το κάνουμε με αγάπη, και πάντα με συμπόνια να φερόμαστε στους ανθρώπους που ο κόσμος τους περιφρονεί, αποκαλώντας τους βρωμιάρηδες και αχρείους.

Ο Κύριος μας έδωσε παράδοξες και θαυμαστές εντολές. Είπε ότι δεν θέλει θυσία αλλά έλεος, έλεος σε όλους που το χρειάζονται. Ένα μεγάλο, αμέτρητο πλήθος ανθρώπων περιμένουν κάποιον να τους δείξει ευσπλαχνία, να τους πει ένα λόγο αγάπης και παρηγοριάς. Περιμένουν οι άνθρωποι κάποιον να τους δείξει τρυφερότητα και να τους βοηθήσει, και αντί αυτού συναντούν στους γύρω τους ψυχρότητα και αδιαφορία. Αλλά πάνω από αυτά και σε μερικούς ακόμα χριστιανούς βλέπουν περιφρόνηση και αποστροφή.

Στα μάτια του Θεού αυτός, που έτσι συμπεριφέρεται στους αδελφούς του, πράττει βαριά αμαρτία. Σε όλα πρέπει να είμαστε μιμητές του Κυρίου και να ακολουθούμε το παράδειγμά Του. Ας Τον ακολουθήσουμε λοιπόν και ας μη θεωρούμε τον εαυτό μας ανώτερο από τον πλησίον, όποιος και να είναι αυτός -κλέφτης, φονιάς ή ληστής-, διότι στα μάτια του Θεού μπορεί να είμαστε χειρότεροι από αυτόν.

Να θυμόμαστε πάντα πώς συμπεριφερόταν ο Κύριος στους αμαρτωλούς, πώς φέρθηκε στον τελώνη Ματθαίο και πώς φερόταν σε άλλους τελώνες, πόρνες και αμαρτωλούς και προκαλούσε μ' αυτό την οργή των φαρισαίων. Να μην είμαστε σαν τους φαρισαίους, αλλά να μιμούμαστε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Αμήν.

(Από το βιβλίο: Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, "Λόγοι και ομιλίες", τόμος Β'. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)